

OKRESNÁ PROKURATÚRA REVÚCA
ul. J. Kordoša 1370/1A, 050 01 Revúca

Číslo: 2 Pv 96/19/6608-36
EEČ: 2-48-290-2020

Revúca 18.08.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: úverový podvod podľa § 222 odsek 2, odsek 3 písmeno a
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: poradca klienta
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- zločin: úverový podvod podľa § 222 odsek 2, odsek 3 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

obvinená XXXXX ako zamestnankyňa Slovenskej sporiteľne, a.s., so sídlom XXXXX 48, 832 37 XXXXX, IČO: XXXXX, oprávnená vo funkcii poradca zastupovať túto banku pri uzatváraní úverových zmlúv, uzatvorila dňa 28.01.2010 v pobočke tejto banky v Tornali, okres Revúca, s dlžníkom XXXXX, XXXXX okres Rimavská Sobota Zmluvu o splátkovom úvere č. 0382795143 na sumu 22.328,- Eur a za účelom zabezpečenia tejto pohľadávky umožnila uzavrieť dňa 29.01.2010 v pobočke tejto banky v Tornali Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcich sa v katastrálnom území Abovce, obec Abovce, okres Rimavská Sobota, zapísaných na liste vlastníctva č. 226 a to pozemku parcely registra "C", parcela č. 474/2 o výmere 220 m² a rodinného domu súpisné číslo 62, ktorých vlastníckmi sú rodičia dlžníka XXXXX a to v podiele 1/2 XXXXX, nar. XXXXX, trvalé bytom Abovce 62, okres Rimavská Sobota a tiež v podiele 1/2 XXXXX, XXXXX trvale bytom Chanava 3, okres Rimavská Sobota, ktorí v uvedenej Zmluve o zriadení

záložného práva k nehnuteľnostiam vystupovali ako záložcovia tak, že po verifikácii totožnosti záložcu XXXXX a jeho podpise v priestoroch banky pred ňou, v rozpore s internými predpismi banky, podľa ktorých mala dať podpísať zmluvu záložcom na pobočke banky po overení totožnosti klientov, poskytla XXXXX zmluvu o zriadení záložného práva na podpis jeho manželke XXXXX do domácnosti, keďže jej povedal že jeho manželka je chorá, a tak v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam boli osobné údaje záložcu XXXXX uvedené bez jej vedomia a jej súhlasu, taktiež záložca XXXXX túto zmluvu nepodpísala, čo vyplýva aj zo záveru znaleckého posudku znalca z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa), z ktorého je nepochybné, že podpis záložcu XXXXX na záložnej zmluve nie je jej pravým podpisom, napriek tomu zmluvu akceptovala, v dôsledku čoho došlo dňa 26.02.2010 k povoleniu vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam na vyššie uvedenom liste vlastníctva č. 226 a takto k odopretiu práva XXXXX disponovať svojou časťou majetku a súčasne došlo k spôsobeniu škody vo výške nie menej ako 22.328,-Eur Slovenskej sporiteľni, a.s., so sídlom XXXXX 48, 832 37 XXXXX, IČO: XXXXX,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej sp. zn. ORP-66/VYS-RA-19 zo dňa 26.03.2020 bolo vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku za zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona XXXXX na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Obvinená XXXXX v prípravnom konaní v zápisnici o výsluchu obvineného uviedla, že niekoľko rokov pracuje v pobočke Slovenskej sporiteľne, a.s., v Tornali, v roku 2010 bola na pozícii poradca. K samotnému skutku vypovedala, že klient XXXXX (syn Ladislava a XXXXX) požiadal Slovenskú sporiteľňu o poskytnutie úveru dňa 19.1.2010, predložil potrebné náležitosti (občianske preukazy záložcov, potvrdenie o príjme, aj znalecký posudok s CD k zakladanej nehnuteľnosti) a bol mu schválený úver č. 0382795143 na sumu 22.328,- Eur. Podmienkou poskytnutia úveru bolo založenie nehnuteľnosti na základe zmluvy o zriadení záložného práva, žiadosť bola schválená a bolo na dohode s klientom, kedy úverovú zmluvu a záložnú zmluvu príde podpísať spolu so záložcami. Žiadateľ XXXXX podpísal úverovú zmluvu dňa 28.1.2010, záložcami boli rodičia XXXXX ako vlastníci zakladanej nehnuteľnosti, ktorú vlastnili v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, boli uvedení na liste vlastníctva. Ďalej popísala postup, že po podpise záložných zmlúv a návrhu na vklad, pre čerpanie úveru bolo potrebné predložiť originál potvrdený návrh na vklad a list vlastníctva s vyznačenou plombou a poistnú zmluvu k nehnuteľnosti, a po realizácii postupu boli splnené všetky podmienky na čerpanie úveru, teda došlo k prevedeniu finančných prostriedkov na osobný účet klienta XXXXX. Obvinená ďalej dodala, že manželka Kostúrovci sú klienti Slovenskej sporiteľne, osobne pre nich spracovávala v minulosti žiadosť o úver, ktorý bol zabezpečený tou istou nehnuteľnosťou, vždy ich považovala za serióznych klientov, aj pani Kostúrovej spracovávala v minulosti úver, ktorý bol zabezpečený nehnuteľnosťou. Obvinená ďalej uviedla, že dňa 29.1.2010 sa do pobočky Slovenskej sporiteľni v Tornali dostavil k podpisu záložnej zmluvy záložca XXXXX sám, bez manželky, podpísal zmluvu pred ňou, povedal jej, že jeho manželka XXXXX je doma, že má nejaké

zdravotné problémy a požiadal ju o to, či by mu nemohla dať záložnú zmluvu, že by ju manželka doma podpísala. Obvinená uviedla, že v dobrej viere a dôvere v korektnosť konania klienta súhlasila s tým, a záložnú zmluvu v piatich exemplároch dala Kostúrovi. On jej v priebehu tohto dňa doniesol jeden exemplár záložnej zmluvy s podpisom záložcu XXXXX. Obvinená dodala, že v tom čase nemala dôvod pochybovať o pravosti podpisu XXXXX na záložnej zmluve z dôvodu, že ich považovala za seriózných klientov Slovenskej sporiteľne a preto, že obaja boli dlhoroční klienti a mala s nimi dobré skúsenosti. Na záver uviedla, že si je plne vedomá že sa dopustila porušenia interných pokynov banky v časti identifikácia klienta a podpisovanie tým, že klienti podpisujú dokumenty vždy pred zamestnancom banky. Priznáva túto chybu, zároveň však dodala, že z poskytnutého úveru nemala žiadny osobný ani iný prospech, až do doby výsluchu bola v tom, že predmetné záložné zmluvy podpisovala XXXXX. Mrzí ju čo sa stalo, nemala žiadny postranný úmysel, len chcela klientom, o ktorých mala dobrú mienku vyjsť v ústrety a urobila tak v dobrej viere, že rodičia chcú pomôcť synovi.

Z výsluchu svedka - poškodeného XXXXX vyplýva, že je poverená zastupovaním Slovenskej sporiteľne, a.s. v uvedenom trestnom konaní. Uviedla, že o úver č. 0382795143/0900 požiadal XXXXX dňa 19.01.2010, úver spracovávala XXXXX. Podmienkou poskytnutia úveru bolo založenie nehnuteľnosti na základe zmluvy o zriadení záložného práva. Dňa 28.01.2010 mu bol úver vo výške 22.328,- Eur schválený a následne v ten istý deň bola s XXXXX podpísaná aj úverová zmluva. Ďalej uviedla, že úver je splácaný, i keď nepravidelnými splátkami, pripojila sa k trestnému konaniu.

Z výsluchu svedkyne XXXXX je zrejmé, že je bývalou manželkou XXXXX, v predmetnej trestnej veci podala trestné oznámenie z dôvodu, že sa dozvedela, že rodinný dom v Abovciach č. 62, ktorého je vlastníčkou spolu s bývalým manželom, bol založený v prospech banky Slovenská sporiteľňa, a.s., a to v dôsledku úveru, ktorý táto banka poskytla v roku 2010 jej synovi XXXXX. Uviedla, že o existencii založenia nehnuteľnosti v prospech banky nevedela, návrh na vklad záložného práva k tejto nehnuteľnosti bol daný bez jej vedomia a súhlasu. K veci ďalej uviedla, že na základe rozhodnutia katastra a jeho príloh, ktoré jej predložil kataster nehnuteľností, zistila, že medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. na strane jednej a jej bývalým manželom a ňou na strane druhej došlo dňa 29.01.2010 v Tornali k uzatvoreniu záložnej zmluvy. Ďalej uviedla, že na 4. strane tejto zmluvy sú uvedené mená a tiež rodné čísla záložcov, teda jej meno a meno jej bývalého manžela a nad ich menami sa nachádzajú podpisy. Uviedla, že predmetnú záložnú zmluvu ona nikdy nepodpísala, že podpis na poslednej strane zmluvy nie je jej vlastnoručným podpisom. Uviedla, že v deň, kedy došlo k podpisu záložnej zmluvy ani nebola v mieste svojho trvalého bydliska, v období od 20.01.2010 do 02.02.2010 bola v práci v Rakúsku. Dňa 28.1.20210 sa nenachádzala na území Slovenskej republiky a uvedenú zmluvu ani nemohla podpísať. Záujem na podpise záložnej zmluvy za účelom poskytnutia úveru mohol mať jej bývalý muž.

Z výsluchu svedka XXXXX vyplýva, že v roku 2010 mal finančné problémy, dlžoby aj voči bankám a tak požiadal syna či by nezobral úver na svoje meno a tak by on mohol z neho vyplatiť podlžnosti, syn s tým súhlasil a tak išli na pobočku Slovenskej sporiteľne v Tornali a syn požiadal o poskytnutie úveru, podmienkou bolo zmluva o zriadení záložného práva a znalecký posudok k hodnote domu. Znalecký

posudok vybavoval on, následne syn podpísal zmluvu o úvere, poskytnutých cca 20000,-Eur, následne záložnú zmluvu zo dňa 29.01.2010 podpísal v Tornali v pobočke Slovenskej sporiteľne, pričom pri podpise nebola prítomná jeho bývalá manželka, bola tam len pracovníčka banky a riaditeľka pobočky, v čase, kedy on zmluvu podpísal, na zmluve ešte podpis jeho bývalej manželky nebol.

Z výsluchu svedka XXXXX vyplýva, že bol žiadateľom o úver v Slovenskej sporiteľni v roku 2010, bol to nápad otca, podpísal úverovú zmluvu, nevedel však o potrebe znaleckého posudku k rodinnému domu č. 62 v Abovcich, nevedel ani o záložnej zmluve. Ďalej uviedol, že z úveru nemal žiadne euro, k účtu má dispozičné právo jeho otec XXXXX, finančné prostriedky potreboval jeho otec, podľa neho záložné zmluvy podpísal otec, určite nie matka. Záložnú zmluvu zo dňa 29.01.2010 podpísal v Tornali v pobočke Slovenskej sporiteľne, pričom pri podpise nebola prítomná jeho bývalá manželka, bola tam len pracovníčka banky a riaditeľka pobočky, v čase, kedy on zmluvu podpísal, na zmluve ešte podpis jeho bývalej manželky nebol.

Z výsluchu svedkyne XXXXX vyplýva, že v období roku 2010 pracovala v pobočke Slovenskej sporiteľne v Tornali na pozícii riaditeľky oblasti. K záložnej zmluve uviedla, že podpis na 4. strane zmluvy je jej podpisom. Za pravosť podpisov záložcov XXXXX a XXXXX na záložnej zmluve zodpovedala XXXXX ako spracovateľ úveru, ona mala byť osobne prítomná pri podpise zmluvy zo strany klienta banky. Svedkyňa ďalej uviedla, že XXXXX ju mala informovať, že pani Kostúrová nemôže prísť podpísať zmluvu do banky, teda vedela, že zmluva bude podpísaná mimo banky. K obvineniu XXXXX uviedla, že záložné zmluvy aj iné písomnosti, ktoré Slovenská sporiteľňa podpisuje s klientmi sa podpisujú na základe interných predpisov v priestoroch banky, no niekedy v dobrej viere na základe znalosti klienta, že mu chcú vyjsť v ústrety tak sa môže stať, že zmluvy prípadne iné písomnosti mu dajú do ruky aby zabezpečil podpisy ďalších potrebných osôb. Nie je to síce štandardný postup a je to porušenie interných smerníc.

Z výsluchu svedkyne XXXXX je zrejmé, že v období od roku 1999 až do 30.09.2012 pracovala v Slovenskej sporiteľni, a.s., v jej pobočke v Tornali na pozícii Back Office- podpora predaja. Svedkyňa uviedla, že záložnú zmluvu zo dňa 29.01.2010 na 4. strane ako zamestnanec banky podpísala, nakoľko na základe plnomocenstva, ktoré je prílohou záložnej zmluvy, bola oprávnená záložné zmluvy podpísať a to potom, ako zmluvu spracovala, vytlačila, po tlači dala ako jej prílohu plnomocentvo, zviazala ju špagátom a podpísala ju. Avšak ona osobne neprichádzala do fyzického kontaktu s osobami figurujúcimi na zmluve ako záložcovia. Uviedla, že za overenie totožnosti záložcov a za pravosť ich podpisov na záložnej zmluve zodpovedala v tomto prípade, ale aj všeobecne osoba, ktorá spracovávala úverovú zmluvu.

Z výsluchu svedkyne XXXXX vyplýva, že je zamestnankyňou Slovenskej sporiteľne, a.s. doteraz, minimálne od roku 2010 pracuje v pobočke banky v Tornali na pozícii radca. K záložnej zmluve zo dňa 29.01.2010 uviedla, že osoby záložcov pozná len z videnia ako klientov ich banky, k okolnostiam uzatvorenia tejto zmluvy sa vyjadriť nevedela, ale uviedla, že z obsahu oboch predložených zmlúv vyplýva, že za podpisy záložcov v záložnej zmluve zodpovedala XXXXX ako spracovateľ úveru, ktorá úverový produkt za banku poskytla.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa) XXXXX je nepochybné, že podpis záložcu XXXXX na Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 29.1.2010 nie je jej pravým podpisom.

Zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vyplýva, že bola uzatvorená v pobočke Slovenskej sporiteľne, a.s. v Tornali dňa 29.01.2010 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako záložným veriteľom a XXXXX a XXXXX ako záložcom. Predmetom tejto zmluvy je dohoda uvedených zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcom v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa. V časti I bode 3. písm. a) tejto zmluvy sa uvádza, že pre účely zmluvy sa zabezpečovanou pohľadávkou záložného veriteľa rozumie pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0382795143 zo dňa 28.01.2010, na základe ktorej záložný veriteľ poskytol úver a ktorú tvorí istina vo výške 22.328,- Eur. V časti II, článku I zmluvy sa uvádza, že zálohom sú nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcu nachádzajúce sa v katastrálnom území Abovce, obec Abovce, okres Rimavská Sobota, zapísané na liste vlastníctva č.226, vedenom Správou katastra Rimavská Sobota a to pozemok registra „C“, parcelné číslo 474/2 a rodinný dom súpisné číslo 62 nachádzajúci sa na uvedenej parcele. Na strane č. 4 záložnej zmluvy sa nachádzajú mená a podpisy zmluvných strán a to za banku mená XXXXX ako riaditeľka oblasti a XXXXX, BO- podpora predaja a tiež sú na tejto poslednej strane zmluvy v pravej časti uvedené mená záložcov XXXXX, XXXXX a nad ich menami sa nachádzajú podpisy.

Z návrhu na vklad záložného práva zo dňa 29.01.2010 vyplýva, že navrhovatelia a to záložný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. a záložca XXXXX a XXXXX ako účastníci Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy zo dňa 29.01.2020 navrhujú Správe katastra Rimavská Sobota, aby rozhodla o vklade záložného práva v prospech záložného veriteľa za účelom zabezpečenia pohľadávky vo výške 22.328,-Eur, ktorá vznikla na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0382795143 zo dňa 28.01.2020.

Zo správy Slovenskej sporiteľne, a.s. v súvislosti s predmetnou úverovou zmluvou vyplýva, že úver je vedený na meno XXXXX, čerpanie úveru bolo realizované na osobný účet č. 381768717/0900 vedený na meno XXXXX vo výške 22.062,48 Eur, úver je splácaný nepravidelnými splátkami z osobného účtu XXXXX, pričom zostatok pohľadávky banky ku dňu 13.11.2019 bol 14.015,90 Eur. Banka vo svojej písomnej správe zo dňa 12.04.2019 tiež uvádza, že totožnosť klienta je overovaná na základe predloženia občianskeho preukazu a za identifikáciu a verifikáciu dlžníkov a záložcov zodpovedá spracovateľ úveru. V súvislosti s predmetnou záložnou zmluvou Slovenská sporiteľňa, a.s. vo svojej správe uviedla, že podľa bankového systému nie je žiadny zápis o tom, že by bola táto zmluva podpisovaná mimo banku, avšak banka nepoužíva overovaciu klauzulu.

Z pracovného posudku Slovenskej sporiteľne zo dňa 9.4.2020 na XXXXX vyplýva, že je dlhoročnou pracovníčkou banky od roku 1997 s dobrými komunikačnými zručnosťami, úlohy plní v termíne a doposiaľ nebolo voči nej vedené disciplinárne riešenie.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 222 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona sa zločinu úverového podvodu dopustí ten, kto ak ako zamestnanec, člen, štatutárny orgán, zástupca alebo iná osoba oprávnená konať za toho, kto úver poskytuje, umožní získať úver tomu, o kom vie, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie a takým činom spôsobí väčšiu škodu.

Objektom trestného činu úverového podvodu v zmysle tohto ustanovenia je predovšetkým vlastnícke právo alebo práva súvisiace v súvislosti s poskytovaním úveru. Objektívna stránka spočíva v tom, že páchatel' umožní získať úver tomu, o kom vie, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie. Subjekt je pri tomto trestnom čine špeciálny, páchatel'om môže byť iba zamestnanec, člen, štatutárny orgán, zástupca alebo iná osoba oprávnená konať za toho, kto úver poskytuje. Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Úmysel páchatel'a musí smerovať k tomu, že umožní získať úver osobe, ktorá na jeho pridelenie nespĺňa podmienky.

Na trestnosť páchatel'a sa vyžaduje, aby išlo o osobu uvedenú v odseku 2, ktorá fakticky podvodným konaním voči tomu, kto úver poskytuje, pri vedomosti o tom, že nie sú splnené podmienky určené na poskytnutie úveru (predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočnosťou) a umožní získať úver tomu, o kom vie, že tieto podmienky nespĺňa, úmyselným porušením pracovných povinností závažným spôsobom zo strany zamestnanca. Na jeho dokonanie stačí, že taká osoba umožní získať úver bez splnenia určených podmienok, nevyžaduje sa spôsobenie škody ani vlastné obohatenie (tieto znaky sa týkajú kvalifikovaných skutkových podstát). Je nutné uviesť, že prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Trestného zákona sa páchatelia dopúšťajú najmä dvoma spôsobmi. V prvom prípade páchatel' jedná priamo so žiadateľom, vedome zapisuje nepravdivé údaje o žiadateľovi, resp. žiadateľa navádza, aby uvádzal nepravdivé údaje tak, aby mu umožnil získať úver, aj keď vie, že žiadateľ nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie. V takýchto prípadoch sa primárne dokazuje, či páchatel' vie o tom, že do žiadosti o úver uvádza nepravdivé údaje. V druhom prípade páchatel' jedná s osobou, ktorá sa vydáva za inú osobu alebo koná za inú osobu bez právneho titulu, a teda umožňuje získať úver niekomu, aj keď vie že žiadateľ nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie, nakoľko sa vydáva za niekoho alebo jedná za niekoho, kým v skutočnosti nie je. V týchto prípadoch sa primárne dokazuje, či páchatel' vedel o tom, že osoba s ktorou jedná, je v skutočnosti osobou, za ktorú sa vydáva.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku, prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Pre naplnenie skutkovej podstaty ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona je nevyhnutné, aby boli naplnené obligatórne znaky trestného činu, pričom absencia ktoréhokoľvek z nich nezakladá trestno-právnu

zodpovednosť páchatel'a skutku.

Trestný čin úverového podvodu podľa § 222 Trestného zákona je úmyselným trestným činom. Zavinenie páchatel'a minimálne vo forme nepriameho úmyslu preto musí pokrývať všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Páchatel' musí byť prinajmenšom uzrozumený s tým, že svojím konaním následok v podobe škody spôsobí (§ 15 písm. b) Trestného zákona). To ale nie je splnené vtedy, ak síce páchatel' vie, že môže svojím konaním škodu spôsobiť, ale bez primeraných dôvodov sa spolieha, že ju nespôsobí (§ 16 písm. a) Trestného zákona).

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že manžel'ia Kostúrovci boli dlhoroční klienti Slovenskej sporiteľne, obvinená s nimi dlhodobo spolupracovala bez problémov, mali vedené bežné účty v Slovenskej sporiteľni, už v minulosti opakovane bezproblémovo spracovávala pre nich úvery, ktorých zabezpečenie bolo tou istou nehnuteľnosťou a práve pre tieto skutočnosti poskytla záložnú zmluvu na podpis v domácnosti pre XXXXX, na návrh XXXXX po jeho podpise a tým porušila pracovné predpisy. Obvinená síce overila podpis XXXXX bez jej prítomnosti (absentovalo overenie totožnosti), avšak k tomuto došlo až potom, čo overila podpis jej manžela XXXXX na pobočke banky za jeho prítomnosti štandardným spôsobom, pričom v predmetnom prípade nebolo potrebné použiť overovaciu klauzulu. Obvinená síce pri overovaní podpisu záložcu XXXXX postupovala v rozpore s pracovnými predpismi z dôvodu, že jej XXXXX povedal, že manželka je chorá a v dôsledku zlého zdravotného stavu nevie prísť do banky a on jej zoberie na podpis zmluvy a donesie, avšak v kontexte so skutočnosťou, že Kostúrovci boli bezproblémoví klienti banky, ktorí už v minulosti zakladali túto nehnuteľnosť, odôvodňovali jej dôveru v korektnosť konania klientov. Vykonaním dokazovaním bolo zistené, že obvinená nemala vedomosť ani pochybnosť o tom, že podpis XXXXX môže byť nepravý a tým nie sú splnené podmienky určené na poskytnutie úveru (na zmluve nebola potrebná overovacia klauzula), práveže obvinená bola uvedená do omylu v otázke pravosti podpisu XXXXX doposiaľ nezisteným páchatel'om, aj keď práve z dôvodu že nedodržala obvyklý postup (absentuje uzrozumenie – nedošlo zo strany obvinenej k podvodnému konaniu voči tomu, kto úver poskytuje). Na okraj je potrebné poznamenať, že aj riaditeľka banky XXXXX uviedla, že niekedy v dobrej viere na základe znalosti klienta, keď mu chcú vyjsť v ústrety sa stáva, že zmluvy a iné písomnosti dajú klientovi aby zabezpečil podpisy ďalších potrebných osôb mimo priestoru banky, aj keď to nie štandardný postup.

Na základe vyššie uvedeného je nutné konštatovať, že absentuje subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, nakoľko nebolo preukázané, že by obvinená mala úmysel čo len nepriamo umožniť získať úver niekomu o kom vedela, že nespĺňa podmienky.

Na základe vyššie uvedených skutočností zhodnotiac vykonané dôkazy a všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku som dospel k záveru, že obvinená svojím konaním nenaplnila znaky skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

S poukázaním na všetky uvedené skutočnosti, keďže predmetný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, bolo potrebné rozhodnúť v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie proti obvinenej podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastaviť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Peter Kulik
prokurátor